

Keyifli Okumalar Dileriz

Binlerce kategoride milyonlarca PDF e-kitap, ders kitapları, dergiler ve romanlara platformumuz üzerinden ücretsiz ulaşabilirsiniz.

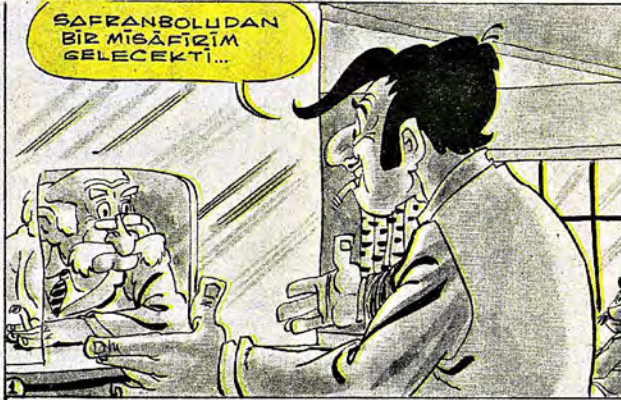
RESMİ WEB SİTEMİZ

<https://rantey.org>

Yedek ve Duyuru Kanallarımız

Sitemize erişim engeli gelmesi veya adres değişikliği durumunda aşağıdaki kanallardan güncel giriş adresine erişebilirsiniz:

- Telegram: <https://t.me/birkitapbir>
- WhatsApp Kanalımız : <https://whatsapp.com/channel/0029VbDHv8uE50Us4lvMoc0Y>

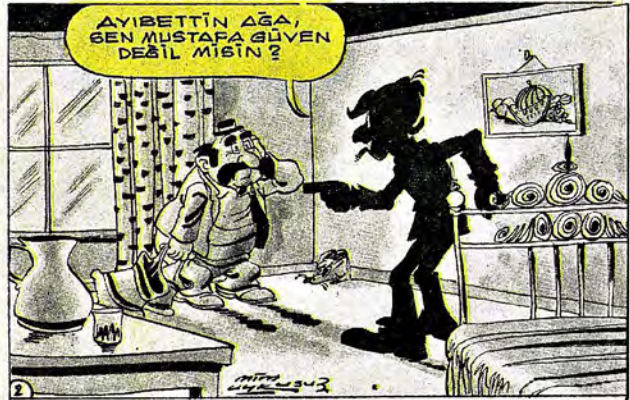
Sabah erkenden Sirkeci'de Safranboluluların kaldığı "Güzel Yurt" oteline, gayet iyi giyimli, kırk yaşların da görünen, bir adam geldi. Camekanlı küçük bir odada oturan otel katibi ne, "Safranbolu'dan bugün bir misafirim gelecekti, dedi.

Katip otel değerini karıştırdı. Adlara baktı; okumaya başladı:
- Yusuf Soydan, Mustafa Güven, Adam,
- Mustafa Güven mi? diye sevinçle bağırdı.

-Evet, dedi, Bezez Mustafa Güven. Babasının adı Ruza...
-O... Ta kendisi.. Bizim Mustafa. Hangi odada?

-Dört numarada..
Adam, sevinçle merdivenleri çıktı. Mustafa Güven, odasında yüzünü kuruluşturdu. İçeri giren Adam, Mustafa Güven'i kolunun arasına aldı:
-Vay Mustafa'cığım, vay kardeşim.. Buralara gelirsin de bize haber vermezsin ha?..
Mustafa Güven havlı u yüzünden çekti. Kendisini kucaklayan adama baktı:
-Vallaha bilâder, haber iletme -ğe vahut galmadı, hopadanah geldim işte!..

-Nasılsın, iyisin ya?
-Hamdossun.. Allaha şükür.. Ve-leekin, zatınızı tanıyamadım. Siman yabancı değil bi yirden görmüştü.

ğüm va emme, bitürlü çaharamıyom.
-Tanımadın mı? Amma yaptın be Mustafa! Sen bezez Mustafa Güven değil misin? Ruza Efendi'nin oğlu?..
-Ta gendüsiyüm emme..
-Eski günleri dışın bakalım...
-Yohsan, zekzenbirinci fırğa, göşü doğu alayı, dördüncü batariyadan.. ha? Eskerlikten mi tanıştyoh!
Zafranbolulular hep oradaydılar..
-Düşün, düşün hele!..
-Bildim, sen güççüğüne... Cinci Hoca hamamının arkasındaki evde o-turmuyo muydun? Sizin bahçede ne hayvalar olurdu ya!.. Bi kerem sen guyya düşmüşdün de.. Sen o değil misin?
-İyi düşün!

-Bildim, bildim!.. Durşucu Mehmedin... hani ikimize bi zopa çekmişti, nur içinde yatsın.. Derhatır ediyomu?
-Düşün bakalım!..
-Tamam, şincik buldum.. Len, sen Gırhayakzâdelerin Hacı Sımyıl'ın oğlu Behlil değil misin?
-Hele şükür tanıyabildim!..
-Vay Behlil.. Sen miydin len?..
Mustafa Güven'le Behlil tekrar sarmış dolâş oldular.
Behlil,
-Birbirimizi görmeyeli kaç yıl oldu, Mustafa? dedi,
Mustafa düşündü,
-Şöyle böyle yirmi üç yıl oldu, dedi.

Bu sefer Behlül anlatmaya başladı:

-Hani Cinci Hoca'nın bahçesinin arkasında bizim ev vardı da, bizim bahçedeki ayvalardan koparırdık..

-Hee...Nasın da derhatır ediyon be!..

-Turşucu Mehmet Efendi..Nur içinde yatsın...Hani bize bir sopa çekmişti...

-İyi ahlında galırsın be Behlül!..

-Ya o askerlik...Hani seksen birinci fırkanın koşulu topçu alayında, dördüncü bataryada...Ne günlerdi onlar be Mustafa...

-Ürya gibi geçti...Vallaha bişiy diyim mi? Bura malûm ya, İstanbul.. İti kopuğu, dolandırıcısı çoh..Senbir-

den boynuma atılınca, bu herüf beni çarpacak mı acep, diyerekten bi guş - gulandın. Hani eskerlikten, durşucu Mehmet Efendi'den ağınatmasan mümküni yoh inanmazdım.

İkisi de gülüştiler. Behlül, -Ee, ne var, ne yok, ne iş yapı - yorsun? diye sordu.

-Eh...Çoh bişiy değel bu zamanda, gırh elli binnen İstanbul'a birez mal alımya geldim.

-Aman iyi ki bana rastladın Mustafa. Burada adamı çarpıverirler. Kalk seni, tanıdık tüccarlara götüreyim. İki eski arkadaş otelden çıktılar. İlkin Tahtakale'de Yasef'in ma -

ğazısına girdiler. Behlül Yasef'e, -Bizim hemşeridir, ona göre, de -

di.

-Madem emşeri, biz de müşteri yozu ilan bakmayız. Yuzda yirmi ikram ılan verelum...

Behlül, -Az!..dedi, bak ben de sana ona göre muamele yaparım...

-Yuzde otuz olsun!..

Mustafa Güven memnundu. Düzü - nelerle traş makineleri, makâs, hır - davat üzerine kırk kalem mal aldı. İş hesaba geldi. Yahudi kalemi eline aldı:

-Kırk kutu duyme.. On liradan dorthyuuuz.

Mustafa Güven,

-Ne? diye bağırđı, ahlını mı ga - çırdın, ben bunu perakende daha ucuz

viriyom be...

-Nere be yozum, mal nerde? Sen getir, ben alayım..

-Bıldır, iki gaymeden aldım.

-Yeçen sene yelseydin, ben sana bir liradan verirdim. Yeçti o yunler.. Yarın yel, altı.. Doviz yok.. Mal yelmez..

Oradanyinebir Yahudi kartasiye - ciye girdiler... On bin liralık mal da oradan aldılar. Sonra bir toptancı ku - maşçıya girdiler. Her yerde de bu Behlül'ü tanıyorlardı.

-Eğgossun be Behlül, dedi Musta - fa, namın her yirde geçiyö be.. Sağa ıraslamasaymışım, temelli gazıhla - nacakmışım. Senin bi yüsek memu - riyetin mi va?

AŞKOLSUN HER YİRDE
NÂMIN GEÇİYO...

BEN BUNNARIN ÜZE-
RİNE MÜFFETTİŞİM!

-Ben bunların üzerine müfetti -
şim.

-Vayy!.. Müfettişsin ha?.

Akşama kadar elliiki bin liralık
mal aldılar. Artık yorulmuşlardı. Beh-
lül:

-Beyoğlu'na çıkalım Mustafa, bu
gece misafirimsin! dedi.

Mustafa bırakmıyordu. Bir içkili
lokantada yediler, içtiler. Oradan şar-
kılı bir gazinoda yüz lira hesap ver-
diler. Behlül, "Sen benim misafirim
sin!" diye cüzdana davrandıkça Mus-
tafa,

-Senin sayanda bu kader gazan-
dım be Behlül, hem de buparaları mâ-
liyete gatarım, çihartırım, gorkma!.

diyordu.

Geceyarısından sonra lüksbirba-
ra gittiler. Bardan iki kadın kaldır-
dılar. Boğaz'da bir otele götürdüler.
O gecenin hesabı beş bin lirayı geç-
mişti. Öğleye doğru Behlül ayrılırken

-Mustafa, ben teftişe çıkayım, ak-
şama otele gelirim! dedi.

Behlül, doğru bir gün önce mal al-
dıkları Yasef'e gitti,

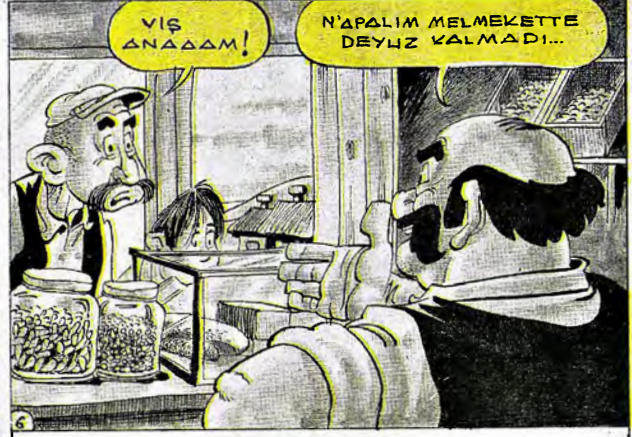
Yasef,

-Hihi hi! diye güldü, iyi iş yaptık
be Saloomon!..

-Hazır... Yüzde yirmiden binaltı-
yüz!.. Tamam mı?

-Eyyallah!..

Behlül, nam-ı diğer Bahriyeli Sî-

VIŞ
ANADAM!

N'APALIM MELMEKETTE
DEYÜZ KALMADI...

leyman, bir gün önce Mustafa Güven'
le alışveriş yaptıkları dükkânları bir
bir dolaştı. Her dükkândan, Mustafa
Güven'e atılan kazaktan kendi hisse-
sini aldıktan sonra, Erzurumluların
kaldığı Konfor Palas'ın yolunu tuttu.

Mustafa Güven o akşam bekledi,
ertesi akşam bekledi. Behlül görün-
memişti. Adresini de bilmiyordu. Saf-
ranbolu'ya gidince, herkese çocukluk
arkadaşı Behlül'ün iyiliğini anlata an-
lata bitiremedi.

Mustafa Güven, malların fiyatına
yol, eğlence masraflarını da eklemiş-
ti.

Bahriyeli Süleyman kazançlıydı,
Mustafa'nın zararı yok, kârı vardı.
Mal satan tüccarlar da iş yapmışlar -

dı. Kala kala Mustafa Güven'indükka-
nından mal almaya gelen köylüler ka-
lıyordu. Onlar da her malın fiyatını
bir ay öncesinden üç defa fırlamış gü-
rüp,

-Vişş anam!.. diye şaşıtınca Mus-
tafa Güven, Yahudi'lerden duydukları-
nı tekrarlıyordu:

-Sen ne diyon be!.. Ortalıkta mal
yoh... Melmekatta deyüz galmadı!..

Köylüler, memleketteki deyuş (dö-
viz) buhranıyla fiyatlar arasında bir
ilişki kuramadıkları için, boyunlarını
büküyor, çaresiz ellerini cüzdanları -
na atıyorlardı.

SON